

RÖTT FORUM

STOCKHOLM ~ 30-31 JANUARI

ANTIRASISM. Gemensam front mot rasism och fascism

Som man skördar får man så. Sverigedemokraternas stryptag på svensk politik är ingen blyxt från klar himmel. Ökande klyftor, massarbetslöshet och raserade välfärdssystem har sitt pris. I en kapitalistisk världsordning som bygger på ojämlikhet och exploatering av billig arbetskraft har nyliberalismen skärpt konkurrensen mellan människor. Främlingsfientliga och nationalistiska krafter utnyttjar otryggheten och rasistiska föreställningar när miljoner samtidigt drivs från sina av hem av krig, fattigdom och klimatförstöring.

Ett drygt halvsekel efter andra världskriget och Förintelsen trampar åter fascistiska och extremnationalistiska grupper på Europas gator. Som vägröjare verkar alltmer etablerade parlamentariska rasistpartier, som de svenska Sverigedemokraterna. De har i sin tur getts möjligheten av det politiska etablissemangets – såväl borgerlighetens som socialdemokratins – nedmontering av välfärdsstaten.

Sverigedemokraternas och andra rasistpartiers framgångar är uttryck för ett skifte och en polarisering.

Skiftet handlar om den nyliberala globaliseringens

kristid och sammanbrott. Borta är 1990- och det tidiga 2000-talets triumftid som ersatts av finanskrascher och nyfattigdom i samhällen redan byggda på ojämlika maktstrukturer och rangordningar av människor.

Polarisering och klasskamp

Polariseringen rör de ökande motsättningarna mellan idéer och rörelser för allas lika rättigheter mot bakåtsträvande försök att försvara eller återupprätta klassamhällets gamla maktordningar och normer; från religiös fundamentalism och patriarkala förhållanden till återkomsten av herrskap och tjänstefolk. Parlamentariska rasistpartier och fascistiska grupper i Europa och här i Sverige utgör del av denna globala motreaktion.

Vi, arbetarrörelsen och den radikala vänstern, måste utgöra – och förstärka – den motsatta polen.

Inför reaktionärernas frammarsch – som svenska Sverigedemokraterna – upprepas nu oupphörligen budskapet om "enighet över blockgränser" och alla "anständiga partiers" samarbete.

Men kring vad? En orsak till rasisternas framgång-

gar ligger just i den så kallade ”samling mot mitten” som övergett välfärdsstaten och full sysselsättning till förmån för privatiseringar och ökande klyftor. Arbetarrörelsen och vänstern måste istället bryta upp från knytningen till kapitalistiska lösningar och mobilisera för sitt eget samhällsalternativ. Kamp för den gemensamma välfärden, arbete åt alla och minskade sociala klyftor tillsammans med offensiv mot reaktionära idéer kan slå tillbaka rasismen.

Här förekommer idéer från vänsterhåll att tona ned antirasismen för att istället driva klassfrågor och välfärdskamp. Bara så, lyder motiveringen, kan arbetarväljare vinnas över från rasisternas sida och människor av olika etniska ursprung få gemensamma erfarenheter och ömsesidig förståelse.

Det är riktigt att sådan gemensam klasskamp utgör en skola mot rasistiska och reaktionära föreställningar och en väg för människor att göra sig av med fördomar och nedtryckande strukturer. Men för att denna gemensamma kraft ska utvecklas måste rasistiska och främlingsfientliga föreställningar och förhållanden i både samhället och de egna leden aktivt bekämpas.

Samhällskulturen i Europas och Nordamerikas industriländer bär prägel av sekels kolonialism och modern imperialism – det inverkar på hela befolkningars värdeskalor och synsätt liksom på människors materiella villkor så som arbetsmarknad, bostadsförhållanden, utbildningsmöjligheter och medborgerliga rättigheter för människor av olika härkomst. Kamp mot rasism är alltså även en materiell kamp, inte bara en idékamp.

Den inriktningen står i kontrast till en liberala antirasism som endast förhåller sig till idéer och attityder, nonchalerar klassförhållanden, demoniserar okunnighet och saknar intresse för gemensam arbetar- och välfärdskamp.

Självorganisering och massaktioner

I bygget av motpolen mot rasism och högerextremism krävs allt från motargument och upplysning till kollektiva aktioner där rörelsens hela uppfinningsrikedom kommer till användning. Linje 17 mot rasism, vända ryggenaktioner på skolor och arbetsplatser, blockader och förortsorganisering som Megafonen, Pantrarna, Alby inte till salu med flera, handlar både om att förstärka en samhällelig motkraft i vardagen och att förena dem som direkt

drabbas av såväl den medvetna som den strukturella rasismen till växande självaktivitet. En ny ickerasistisk normalitet på arbetsplatser och i bostadsområden – erövringen av vardagen – är målsättningen.

Av särskild betydelse är breda massmobiliseringar som visar antirasismens kraft och ger deltagarna ökat självförtroende och medvetenhet om den gemensamma styrkan. Här har arbetarrörelsen och vänstern ett särskilt ansvar att utgöra kärna och ryggrad i mobiliseringarna, och att motverka att sådana massmanifestationer övertas eller utestängs av ickesocialister. Avskyn och motståndet mot rasism, högerextremism och fascism innefattar långt fler människor än vänstern, de kan bidra till massmobiliseringar av lokalsamhället och erövringen av en ickerasistisk norm. Breda enhetsaktioner i gemensam front även med ickesocialistiska motståndare till rasism är nödvändiga. För att sådana ska komma till stånd måste medvetna val göras när det gäller plattformar, profilering, talare o dyl.

Självförsvar

En fråga för antirasismen och antifascismen handlar om våld och självförsvar. Socialister bekämpar det kontinuerliga våld som genom strukturell rasism drabbar minoriteter liksom det gatuvåld och öppna rasistattacker mot grupper och enskilda. Våldet tillhör fascismens, rasismens och klasssamhällets värsta sidor.

Men vi får inte kapitulera inför det, ge upp eller lägga samhällets öden i händerna på polisiära myndigheter.

Det är arbetarrörelsens och vänsterns ansvar att bidra till att skydda sina aktiviteter och kamrater och försöka bidra till samhällets skydd åt dem som drabbas i vardagen. Ordningsvakter med förmåga att skydda våra möten, demonstrationer och andra verksamheter måste göras till självklarheter. Uppmärksamhet på hot, telefonkedjor och gemensam självhjälp mot gatuvåld är exempel på vardags-solidaritet som utvecklas på många håll. Här kan de antirasistiska och antifascistiska aktivister som lärt sig att möta attacker vara till stor hjälp och bidra till ökad trygghet. Förkastliga är dock metoder som oprovocerade våldsattacker mot grupper och enskilda, vandalisering och dödshot som motverkar sitt syfte, misskrediterar antirasismen och kan skada oskyldiga människor. Antirasismen behöver växande antal medvetna aktivister för att vinna

samhället, inte marginalisering av modiga kämpar till isolerande våldsmiljöer.

Förbud

Att begära att polis och andra myndigheter tar sitt ansvar för att skydda människor mot våldsrasism är självklart. Men erfarenheten visar att sådant skydd sällan sker och att auktoritära och högerextrema tendenser gärna finner gehör inom statsmaktens repressiva organ.

Från vänster och antirasistisk sida kommer stundtals krav på statliga förbud mot rasistiska och fascistiska organisationer. Redan idag finns lagstiftning om hets mot folkgrupp som sällan utnyttjas trots öppen fascistisk agitation. Erfarenheten visar också att lagstiftning är lätt att ta sig förbi.

Huvudregeln för den antirasistiska och antifascistiska rörelsen bör därför vara att inte sätta sitt hopp till polisiära befogenheter, utan att lita till den egna vaksamma och mobiliserade samhällskraften.

Rött Forum 2015

Det är många som på sistone efterlyst en samling för vänstern där vi möts, samtalar och planerar om att bygga en gemensam kraft för förändring. Den 30-31 januari äger en sådan samling rum i Stockholm. Detta rådslag om vänsterns framtid kommer att bestå av tal och workshops där olika ämnen kommer att föredras och diskuteras.

Inför Rött Forum publiceras fortlöpande texter på Socialistiska Partiets hemsida, i Internationalen och på sociala medier (På Facebook finns evenemanget "Rött Forum 2015") där texterna kan kommenteras.

Arbetarrörelse- och vänsteraktivister, antirasister, feminister och klimatkämpar välkomnas att dela med sig av sina erfarenheter och bidra till utvecklingen av en kämpande bred vänsterrörelse.